

5/09/2016

ಪ್ರಾತಃಮುರುಳ

ಹಂಶಾಂತಿ

ಬಾಪ್ದಾದಾ

ಮುಧುಬನ

“ಮುಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ಬೇಕದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಈ ಬೇಕದ್ದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲ ಬಡಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಡಿಗೆ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ದೇವತೆಗಳ ಸಭೆಯಲ್ಲ ಬರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ದಿನವನ್ನು ಬಹಕ ವಿಜ್ಞಂಭಣಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: ಯಾವ ದಿನದಂದು ಮರುಜಿವಾ ಜನ್ಮವಾಯಿತು, ತಂದೆಯಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು..... ಆ ದಿನವನ್ನು ಬಹಕ ವಿಜ್ಞಂಭಣಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಬೇಕು, ಅದೇ ನಿಮಗಾಗಿ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇళೆ ತಮ್ಮ ಮರುಜಿವಾ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ನೆನಪಿರುವುದು- ನಾವು ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ದೂರಸರಿದೆವು. ನಾವು ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾದೆವು ಅಥಾಂತ್ರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿಜ್ಞಿಸ್ತೇವು.

ಗೀತೆ: ಸಭೆಯಲ್ಲ ಜೋಣಿ ಬೆಳಗಿತು.....

ಹಂಶಾಂತಿ. ಗೀತೆ, ಕವಿತೆ, ಭಜನೆ, ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ, ಉಪನಿಷತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಮಹಿಮೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಭಾರತವಾಸಿ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಕಷ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿರಿ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ- ಈ ಸೃಷ್ಟಿಜಕ್ತವು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಭೂತಕಾಲವನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ವರ್ತಮಾನ ಪ್ರಪಂಚವು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದಿರಿ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕೆಡ್ಲಿ ಅನುಭವ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ ಬಾಕಿ ಏನಾಗುವುದಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕೆಡ್ಲಿ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತಾಗ್ಯರೂ ತಿಳಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕಲಾಯುಗದ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ, ಇದೂ ಸಹ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗೋತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾ! ಮುಂದೆಹೋಂದತೆ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮೂಲವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಇಡೀ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಓದುವಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವರು. ಇದು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ರಾಜಾಧಿರಾಜರಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಆಸುರಿ ರಾಜರಲ್ಲ, ದೈವಿ ರಾಜರು. ದೈವಿರಾಜರನ್ನು ಆಸುರಿ ರಾಜರೂ ಸಹ ಪ್ರಾಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ವಿದ್ವಾಂಸ, ಆಚಾರ್ಯ ಮೋದಲಾದವರು ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪರಂಜೋಣಿಯಿಂದ ಕರೆಯುವರೋ ಅವರನ್ನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವವರೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ಭಗವಂತನೂ ಸಹ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಭೆಯಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದರು. ಸಭೆ ಅಥಾಂತ್ರ ಎಲ್ಲ ಅನೇಕರು ಸೇರುವರು. ಸಭೆಯಲ್ಲ ತಿನ್ನಪುದು, ಕುಡಿಯುಪುದು, ಮಧ್ಯಾಹಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳ ವಜಾನೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ತಂದೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಚೈಕುಂಠದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಸಭೆಯಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳೇ ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ- ತಂದೆಯೇ ನಮಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಸಭೆಯಲ್ಲ ಏನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ಸಭೆಯಲ್ಲ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಏನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಇದರಲ್ಲ ರಾತ್ರಿ-ಹಗಲನ ಅಂತರವಿದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಗೆ ಹಲ್ಲ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರು ಬಹಕ ಅಗ್ರವಾದ ವಸ್ತು ಕಡಲೆಯನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಡಲೆ ಎರಡರಲ್ಲ ಎಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಡಲೆ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಸಂಪಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇವರು ಕುಳುತ್ತಾರೆ ಕಡಲೆ ತಿನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ಬೇಕದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯದ ಪರದಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲ ಬರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಶಿವಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಬಂದು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾತಾಪಿತಾ ಜೀವನದ ಪಾಲನೆಯಿಂತೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಂದು ಜೀವನದ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ದತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವಯಂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಬಾಬಾ, ನಾವು ನಿಮ್ಮ 10 ದಿನದ ಮಗುವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಅಥಾಂತ್ರ 10 ದಿನಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಅಂದಾಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ನಾವು ತಂದೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹಡೆಯಲು ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿಬಣಿದ್ದೇವೆ, ಮಡಿಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಜೀವಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಯಾರದೇ ಮಡಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಂಥಶ್ವಯಿಂದಂತೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತಿನಲ್ಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಗುವು ಅವರಬಳ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖಯಾಗಿರುವರು, ಇನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವೂ ಸಹ ಲೋಕಕರ್ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲ ಬೇಕದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಮಡಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತೀರಿ. ಬೇಕದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ರುಚಿಯಿಂದ ದತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ! ಬಾಬಾ, ನಾನು ನಿಮ್ಮವನಾಗಿಜ್ಞಿಸ್ತೇನು ಎಂದು

ಮುಕ್ತಳು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ದೂರದಿಂದಲೇ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರತ್ಯೇಕದಲ್ಲ ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಹೇಗೆ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರು ಮುಕ್ತಳಾಗುವರೋ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾವು ನಿಮ್ಮವರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಅಂದಮೇಲೆ 6-7 ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಾಮಕರಣವನ್ನು ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬೇಕ್ಕಳುವೆ ಆದರೆ ಯಾರೂ ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿಯಂತೂ ಬಹಳ ವಿಜ್ಞಂಭಣೆಯಂದ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಆದರೆ ಆಚರಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಜಾನಪೂರ್ ಇಲ್ಲ, 12 ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅರೆ! ಮೊದಲು ಆಚರಿಸಲಿಲ್ಲ, 12 ತಿಂಗಳನ ನಂತರವೇಕೆ ಆಚರಿಸುತ್ತೀರಿ? ಜಾನಪೂರ್ ಇಲ್ಲ, ಸಿಶ್ಯಯವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುಬಾರಿ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೆ ಅವರು ಪಕ್ಕಾ ಗಿಬಿಟ್ಟರು ನಂತರ ಒಂದುವೇಳೆ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸದಮೇಲೂ ಅವರು ಬಿಟ್ಟಹೋದರೆ ಸತ್ತುಹೋದರೆಂದು ತಿಳಯಲಾಗುವುದು. ತಮ್ಮ ಲೌಕಿಕ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಜ್ಞಂಭಣೆಯಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೆ ಕಡಲೆಬೆಲ್ಲವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಕ್ತಳಿಗೆ ನಂಪೂರಣವಾಗಿ ಅಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಖಣಿಯರುವುದಿಲ್ಲ. ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೆ ನೆನಪೂ ಸಹ ಪಕ್ಕಾ ಇರುವುದು ಆದರೆ ಆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ಯಾರು-ಯಾರು ಹೊಸದಾಗಿ ಮುಕ್ತಳಾದರೋ ಅವರಿಗೆ ನಿಶ್ಯಯವೂ ಇದ್ದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಅಲೌಕಿಕ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸಿರಿ. ಇಂತಹ ದಿನದಂದು ನಮಗೆ ನಿಶ್ಯಯವಾಯಿತು, ಆಗಿನಿಂದ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿಯು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಮುಕ್ತಳು ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಇಂತಹವರ ಮಗನಾಗಿದ್ದೇನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೌಕಿಕದಲ್ಲ ಯಾವ ಮುಕ್ತಳಾದರೂ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ! ಇಲ್ಲ ನೊಂಡಿದರೆ ಬಾಬಾ, ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜಾನಪ್ರಿಯಲ್ಲದವರೂ ಸಹ ಎಂದೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೆನಪು ಬಾರದೇ ಇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ತಂದೆಯಂತೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೆನಪು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಮುಕ್ತಳೆಲ್ಲರೂ ಕಾಮಜಿತೆಯನ್ನೇರಿ ಭಸ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಇವುದೇ ಗುರು ಅಥವಾ ಮಹಾತ್ಮರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಭಗವಾನುವಾಚಪೇ ಆಗಿದೆ- ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಮುಕ್ತಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಭಗವಂತನಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತಳುವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರೂ ಪರಮಾತ್ಮ ತಂದೆಯ ಮುಕ್ತಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಶರೀರದಲ್ಲ ಬಂದಾಗೆಲೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಈ ಆತ್ಮರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಮುಕ್ತಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಮಜಿತೆಯನ್ನೇರಿ ಭಸ್ಯೇಭೂತ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಮಜಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳತು ಎಲ್ಲರೂ ಕಪ್ಪಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ನಂಬರ್ ವನ್ ಹಾವನನಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಈಗ ಪೂಜಾರಿ, ಪತಿತನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸುಂದರನಿಂದ ಶಾಂತಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಕಾಮಜಿತೆಯನ್ನೇರುವುದು ಎಂದರೆ ಸರ್ವದ ಮೇಲೆ ಬರುವುದಾಗಿದೆ. ಹೈಕುಂಠದಲ್ಲ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕಚ್ಚಲು ಅಲ್ಲ ಸರ್ವಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ಏದುವಿಕಾರೆಗಳ ಪ್ರವೇಶತೆಯ ಕಾರಣ ನೀವು ಕಾಡಿನ ಮುಳ್ಳಗಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ. ಬಾಬಾ, ನಾವು ಇದು ಮುಳ್ಳಗಳ ಕಾಡಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಜ್ಜಿ ಎಲ್ಲರೂ ಭಸ್ಯೇಭೂತರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಾನುವಾಚ- ಜಾನಪಾಗರನಾದ ನನ್ನ ಮುಕ್ತಳು ಯಾರನ್ನು ನಾನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಮೊದಲೂ ಸಹ ಬಂದು ಸ್ವಷ್ಟವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದನೋ ಅವರು ಈಗ ಪತಿತ, ಕಪ್ಪಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುಕ್ತಳಿಗೆ ತಿಳದಿದೆ- ನಾವು ಹೇಗೆ ಹಾವನರಿಂದ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ! ಇಡೀ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಜರಿತೆ-ಭಾಗೋಳಿಕ್ವಲ್ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ, ಈ ನಮಯದಲ್ಲ ನೀವು ತಿಳದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರೆ- ಯಾರಾದರೂ 5-6 ವರ್ಷಗಳಂದು ಹಿಡಿದು ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಬುದ್ಧಿಯನುಸಾರ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಜರಿತೆಯನ್ನು ತಿಳದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜರಿತೆಯು ತಿಳದಿರುತ್ತದೆ, ನಾವು ಏನು ಮಾಡಿದೆವು? ಏನು ಕೆಟ್ಟಕರು ಮಾಡಿದೆವು ಎಂದು. ನಾವು ಏನೇನೋ ಮಾಡಿದೆವು ಎಂದು ಜಿಕ್ಕ-ಪುಟ್ಟ ಮಾತುಗಳಂತೂ ತಿಳಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರಗಳ ಜರಿತೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಬಾಕಿ ಹೇಗೆ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಂದೆಯು ಕುಳತು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಪೂರ್ಣ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದುರ್ಯೋ ಅವರಿಗೇ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಮತ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಈ ಜಾನಪೂರ್ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದವರಿಗಾಗಿ ಇದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮುಕ್ತಿಧಾಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಬಯಸುತ್ತೀರೆಂದರೆ ತಂದೆಯೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯ ವಿನಿ: ಮತ್ತು ಮನೆಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಲು ಮತ್ತು ರಿಗೂ ಈ ಯುಕ್ತಿಯಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಪುನರ್ಜನಸ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ವಿನಿ: ಮತ್ತು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೋಕ್ಷದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎಂದೂ ಮಾಡಬಾರದು, ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಅನಾದಿ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಯಾರೂ ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೇ ಮುಕ್ತಿದಾತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೇ ಬಂದು ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಕರ್ಮಗಳ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತೇವೆ

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇವರು ಇಲ್ಲಯವರಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ನುಕೈಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧವಾರ್ಥ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿಗಳನಾರೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಿಳಿಸುವ ಶೈಲಿಯು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಂತೂ ಸಹ ಹೇಳಬಲ್ಲರಿ- ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಪ್ರತಿತಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟೂಂದು ಹೊಡಿದಾಟಗಳವೇ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಇದೆನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಈಗ ಕಾಲಯುಗವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗ-ತೇತಾಯುಗ.... ಗೋಳಿನ್ನು ಹಿಂಣಿ, ಸಿಲ್ವರ್ ಹಿಂಣಿ..... ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರವರ ಭಾಷೆಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಹೆಸರುಗಳರುತ್ತವೆ. ಅಂದ್ರಭಾಷೆಯನ್ನುಂತೂ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಕೋಶವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆಂದ್ರರು ಬಹಳ ಸಮಯ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಿಹೋದರು. ಅವರ ಆಂದ್ರಭಾಷೆಯು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯರು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನುಂತೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮುಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಲ್ಲ, ಬಾಬಾ ಬಂದು ದಯಿತೋರಿಸು. ಪುನಃ ನಮ್ಮನ್ನು ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಾವು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ಪ್ರತಿತ ಆತ್ಮರು ಯಾರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಸತೋ, ರಜೋ, ತಮೋದಲ್ಲಿ ಬರಲೀಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಈ ಪ್ರತಿತಸಭೀಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡಸಭೀಯಾಗಿದೆ, ನಾನು ದೇವತೆಗಳ ಸಭೀಯಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಬಹಳ ಸಂಪತ್ತು, ೩೬ ಪ್ರಕಾರದ ಭೋಜನ ಸಿಗುವುದೋ ಅಲ್ಲ ನಾನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರೋಟಿಯೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಬಣ ಬಂದು ಮಡಿಲಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ನಾಮುಕಾರರನ್ನು ದತ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ತಮ್ಮದೇ ನಶೀಯಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಯೇ ಸ್ವರ್ಗವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರಜಟ್ಟರೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇದು ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆ. ಇದನ್ನು ನಿಂದೇ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಇದುವರೆಗೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರು ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿ ಹಾಕಿಸಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ನಮಗೆ ಡ್ರಾಮಾ, ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ, ನಾವು ಏನು ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದು ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ, ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿ ಮನ್ನು ಮಾಡಲೀಬೇಕಾಗಿದೆ. ಡ್ರಾಮಾ ಎಂದು ಹೇಳ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪ್ರತಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿ ಮಾಡಲೀಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕರ್ಮಾಯೋಗಿ, ರಾಜಯೋಗಿಗಳಲ್ಲವೆ. ಅವರು ಕರ್ಮಾಸನಾಷ್ಯಾಸಿ, ಹರಯೋಗಿ ಕರ್ಮಾಸನಾಷ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಂದಂತೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ಮನೆಯಲ್ಲರುತ್ತಾ ಮರಿಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ನಾಷ್ಯಾಸಿಗಳಂತೂ ಬಿಟ್ಟ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಆ ಪವಿತ್ರತೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೇಕಳ್ಳವೆ. ಆದರೂ ಒಳೆಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಂತೂ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರೂ ಪವಿತ್ರರೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪವಿತ್ರಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ವಿನಃ ಮತ್ತ್ವಾರೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿಂತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ಶಾಂತಿಧಾಮವು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದು? ಬಹಳ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಳ್ಳರನನ್ನು ಸರ್ವವಾರ್ಘಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಈ ರೀತಿ ಹೇಳದರೆ ಯಾರ ಮಯಾದೆಯನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ? ಶಿವತಂದೆಯ ಮಯಾದೆಯನ್ನು ನಾಯ, ಬೆಕ್ಕು, ಕಣ-ಕಣದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿದ್ದಾಸೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಈಗ ಯಾರಿಗೆ ದೂರು ಕೊಡುವುದು! ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನೇ ಸಮರ್ಪನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನಜೋತಿ ಧರ್ಮರಾಜನೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಅಂತಿಮ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನುಭವಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಡ್ರಾಮಾದ ನೊಂದಾವಣೆಯೇ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೀಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದು ನಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಭ್ರಜ್ಯೇಷ್ಠಾನಲ್ಲಿಯೂ ನಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ, ನಿಂತು ಇಂತಿಂತಹ ಕರ್ಮಾಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಆಗ ಈ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾನಿಂದ ಹೊರತೆಗೆಯರಿ, ನಾವು ಮತ್ತೀಂದೂ ಪಾಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಇಲ್ಲ ಸನ್ನುಳಿದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇವೆಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಗಳು ಗಭ್ರಾದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಗಭ್ರಾವೂ ಸಹ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಗಿದೆ, ದುಃಖದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಇವರಿಂದ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ತುಕ್ಕ ಕಳೆಯುವುದು. ಈ ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅನೇಕರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಭಾಗವಂತನ ಹೆಸರಂತೂ ಇದೆ, ಕೇವಲ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿ ತಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಈಗ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿರಿ. ಕೇವಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿರಿ, ಶಿವತಂದೆಯು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ೪೪ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಸಿ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಪುನಃ ನಾನು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ- ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ನಿಂತು ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ನುತ್ತಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯುದು ಇದು ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ-

ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ತುಕ್ಕು ಕೆಳೆಯುವುದು. ಒಕ್ಕೆಯೆಂದು- ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ, ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳು, ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳು!

ಒಕ್ಕೆಯೆಂದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾತಾಹಿತಾ ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಪ್ರತಿಏ ಮಾತಿಗಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪುರುಷಾಧ್ರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಡ್ರಾಮೆ ಎಂದು ಹೇಳ ಕುಳತುಜಡಬಾರದು. ಕರ್ಮಯೋಗಿ, ರಾಜಯೋಗಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಕರ್ಮಸನ್ನಾಸಿ, ಹರಯೋಗಿಗಳಿಲ್ಲ.
2. ಶೈಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೇ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಆತ್ಮವನ್ನು ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:-ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಂಜ್ಞ ಸ್ವರೂಪ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಂಜ್ಞ ನಶೆಯಲ್ಲ ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದು ಅಲೌಕಿಕತೆಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಂತಮುಣಿ ಭವ

ಹೇಗೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಂಗಟನೆಯಲ್ಲ ವಿಶೇಷ ನಕ್ಷತ್ರದ ಹೊಳಪು ದೂರದಿಂದಲೇ ಇನ್ನು ಹಾಗೂ ಶ್ರಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ತಾವು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಸಾಧಾರಣ ಆತ್ಮರ ಮಧ್ಯ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಆತ್ಮವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವಿರಿ, ಸಾಧಾರಣ ಯಾವೆದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಅಸಾಧಾರಣ ಅಥವಾ ಅಲೌಕಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಿರಲ ಆಗ ಸಂಗಟನೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಮತ್ತೊಂದಾಗಿ (ಅಲ್ಲಾಗ್ ಲೋಗ್) ಕಂಡುಬರುವಿರಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂತಮುಣಿಗಳಾಗಿ ಸಂತರ ಬಾಹಮುಣಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಭಾವನ ಮಾಡಿ. ಸದಾ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಂಜ್ಞ ಸ್ವರೂಪ ಅಥವಾ ನಶೆಯಲ್ಲ ಸ್ಥಿತರಾಗಿ, ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣರ ಜೊತೆ ಶಕ್ತಿಶಾಲಗಳಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಿ ಆಗ ಅನೇಕ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಸ್ವಲ್ಪಾನಗಳು:- ರಾವಣನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ದಿಲಾರಾಮ ತಂದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.